

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: J. K.
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Jaromírem Noskem
sídlem Furchova 373, 588 56 Telč

proti
žalovanému: Policejní prezidium ČR, Ředitelství služby pořádkové policie
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2017, č. j. PPR-12056-2/ČJ-2017-990420,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a v plném rozsahu potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie kraje Vysočin ze dne 21. 2. 2017, č. j. KRPJ-12248-13/ČJ-2017-1600DP-MULL (dále též jako „prvostupňové rozhodnutí“). Posledně uvedené prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno ve zkráceném přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 a § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a bylo jím zrušeno pravomocné rozhodnutí Policie ČR, Obvodní oddělení Telč, ze dne 13. 1. 2017, vydané v blokovém řízení ve věci dopravního přestupku žalobce, kterým byla žalobci uložena za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), bloková pokuta ve výši 200 Kč a tato byla na místě zaplacená. Jelikož rozhodnutí vydané v blokovém řízení nebylo v souladu se zákonem, bylo v přezkumném řízení zrušeno a věc byla vrácena prvostupňovému správnímu orgánu, a to Městskému úřadu Třebíč, jenž bude příslušný k projednání přestupku (nikoliv orgán Policie ČR).
2. Dne 25. 1. 2017 zaslal Městský úřad Třebíč prvostupňovému orgánu upozornění, že žalobce měl v době spáchání přestupku dne 13. 1. 2017 odebrané řidičské oprávnění z důvodu pozbytí zdravotní způsobilosti dle § 94 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. I přes toto rozhodnutí žalobce příslušnému správnímu orgánu neodevzdal řidičský průkaz z důvodu nahlášené ztráty. Městský úřad Třebíč proto poukázal na to, že vedle spolehlivě zjištěného přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu byl žalobce podezřelý i ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu. V následném přezkumném řízení bylo prokázáno, že policista provádějící silniční kontrolu postupoval v rozporu s právními předpisy, když při řešení přestupku na místě nenaplnil jednu ze základních podmínek pro užití blokového řízení, a to spolehlivé zjištění skutkového stavu věci. Nesprávným vyhodnocením údajů z informačního systému došlo k nedostatečnému odhalení přestupkového ujednání žalobce. Opomenutím došlo k neodpovídající právní kvalifikaci přestupku, kdy vedle přestupku spočívajícího v porušení povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, byl žalobce dále podezřelý ze spáchání přestupku spočívajícího v řízení vozidla, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Oba přestupky měly být projednány ve společném řízení, avšak zákon o silničním provozu podle § 125c odst. 8 přímo vylučuje možnost projednat přestupek dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu v blokovém řízení, neboť za přestupek lze udělit sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel. Policejní orgán OOP Telč pochybil při zahajování blokového řízení, neboť si neuvědomil zákonnou překážku jeho zahájení, a to pro dvě naplněné skutkové podstaty přestupků, když přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu nelze projednat v blokovém řízení. Jelikož policejní orgán nebyl oprávněn řešit přestupek na místě v blokovém řízení, měl jej oznámit příslušnému správnímu orgánu k projednání. Protože policejní orgán OOP Telč přesto projednal přestupek žalobce v blokovém řízení, postupoval v rozporu s právními předpisy a jeho rozhodnutí tak bylo shledáno nezákonným. Důvodem pro zahájení přezkumného řízení byla nezákonnost původního rozhodnutí, které bylo následně ze stejného důvodu zrušeno, a věc byla vrácena prvostupňovému orgánu k dalšímu opatření. Správnost závěrů zkráceného přezkumného řízení následně potvrdil i žalovaný v napadeném rozhodnutí.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. V podané žalobě žalobce uvedl, že zásadní vady řízení v předpokladech pro realizaci přezkumného řízení způsobily nezákonnost a nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí. Přezkumné řízení bylo zahájeno přesto, že nebyly splněny zákonné podmínky uvedené v § 98 správního řádu. Došlo k vadnému zhodnocení skutkového stavu blokového řízení, čímž bylo zasaženo subjektivní právo žalobce (poznámka soudu: veškeré námitky byly uvedeny takto obecně).
4. Jelikož byl skutek v blokovém řízení řádně zjištěn, nebylo možné následně toto pravomocné rozhodnutí zrušit zvoleným postupem na základě údajně nových pozdějších skutečností. Navíc policie vyšla pouze z materiálu ze spisu, aniž by provedla výslech svědků a dále ověřila skutkový stav včetně informačního systému, který vedl k závěrům v blokovém řízení.
5. Žalovaný posoudil k odvolání žalobce jen formálně prvostupňové rozhodnutí. Argumentaci opřel pouze o údajné nesprávné vyhodnocení údajů z informačního systému a evidenční karty řidiče. Přitom odmítl argumentaci žalobce, přešel judikaturu i vady nepřezkoumatelnosti, což svědčí o neudržitelnosti takového postupu.
6. Žalobce byl dne 13. 1. 2017 zastaven hlídkou Policie ČR pro porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a byla mu na místě uložena bloková pokuta ve výši 200 Kč. Policejní orgán vyhodnotil vysvětlení žalobce v otázce dříve ztraceného řidičského průkazu i dřívějšího posouzení zdravotní indispozice. Žalobce na místě ozřejmil i další postup, jenž vedl k opětovnému splnění podmínek zdravotní způsobilosti, což vedlo policejní orgán k tomu, že věc dále neposuzoval. Navíc v současné době již žalobce splňuje podmínky zdravotní způsobilosti.
7. Za tohoto skutkového stavu bylo blokové řízení vedeno pouze ve věci porušení povinnosti připoutat se bezpečnostním pásem (§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu), čímž došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Nemohlo však dojít ze shora uvedených důvodů k naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, podle něhož se fyzická osoba dopustí přestupku, řídí-li motorové vozidlo, ačkoliv není držitelem příslušného řidičského oprávnění. Toto dovodil prvostupňový orgán ve spojení s žalovaným pouze na základě zpětného upozornění Městského úřadu Třebíč ze dne 25. 1. 2017, přitom však nebylo zkoumáno, zda odkazovaný informační systém nedoznal v mezidobí změn, popř. kdy byly zásadní posuzované údaje do systému zaneseny.
8. Jelikož byl skutek, v němž bylo zjištěno porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu spolehlivě zjištěn, nelze namítat rozpor s právními předpisy, jak to bez řádného hodnocení dovozuje žalovaný i prvostupňový orgán. Z pokutového bloku je zřejmé zjištěné jednání žalobce, které odpovídá právní kvalifikaci i zákonné sankci.

9. Žádné zákonné ustanovení neumožňuje rušit blokové řízení s odkazem na jakýkoliv informační systém a realizovat zkrácený proces přezkumného řízení. Údajný rozpor s právními předpisy se žalovaný snažil nalézt stůj co stůj, byť původní protiprávní jednání bylo v blokovém řízení řádně zjištěno. Pokutový blok byl řádně vyplněn a odpovídající bloková pokuta byla zaplacená na místě. Stanovisko obsažené v obou napadených rozhodnutích tak nachází oporu pouze v interním pokynu, podle něhož měl policista provést vyhodnocení údajů v informačním systému konkrétním způsobem, na tomto základě bylo potom dovozováno porušení právního předpisu. Taková konstrukce je podle žalobce vadná. Nedostatečným zkoumáním skutkového stavu a právním zhodnocením došlo k nesprávnému závěru o údajném porušení právního předpisu, jímž mělo být naplněno ustanovení § 98 správního řádu (zkrácené přezkumné řízení). Pokud by však prvostupňový orgán postupem podle § 94 odst. 4 a 5 správního řádu zjišťoval předpoklady pro zkrácené přezkumné řízení, musel by se zabývat otázkou šetření práv nabytých v dobré víře, což v žádném případě neučinil. Jinak by si totiž opatřil vyjádření žalobce, a teprve pak by mohl přezkoumatelně vyhodnotit všechna skutková zjištění. To se však nestalo. Prvostupňový orgán chybně dovodil, že původní skutkový stav nebyl řádně zjištěn, což jej vedlo ke zjednodušenému závěru o možnosti využít institut zkráceného přezkumného řízení. Přitom se opíral pouze o informační systém, u něhož automaticky presumovala jeho správnost a neměnnost, bez toho, že by svá tvrzení vysvětlil a prokázal.
10. Jelikož žalovaný závěry prvostupňového orgánu potvrdil, usvědčil sám sebe z nedbalého postupu odkazem na rozsudek NSS č. j. 6 As 49/2003-46 (rekapituluje v odlišné věci podmínky pro blokové řízení). S odkazem na rozsudek NSS ze dne 15. 1. 2009, č. j. 5 As 16/2008-28, žalovaný nesprávně nehodnotil kritérium nedůvodných rozdílů ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu.
11. Žalobce má za to, že pokud by byly v procesu odvolání řádně posouzeny žalovaným argumenty žalobce, muselo by se to odrazit v odůvodnění rozhodnutí a žalovaný by musel dále hodnotit, zda pokutový blok splňoval zákonná kritéria a zda uložená pokuta snesla kritéria přiměřenosti. Nic takového však žalovaný neučinil. Nezkoumal obsah sdělení a vysvětlení učiněných na místě, přešel, zda tehdejší žalobcova zdravotní způsobilost není zhojena, a neuvedl, zda je možné takové jednání posuzovat samostatně v následně zahájeném správním řízení.
12. V přezkoumávaném správním řízení došlo k celému řetězení vad řízení, nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, dále k nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky, dále k porušení zásady legality, materiální pravdy a též k zákazu zneužití správního uvážení (poznámka soudu: žalobce toto své tvrzení nijak neupřesnil). Z postupu žalovaného i prvostupňového orgánu je podle žalobce zřejmé zkratkovité zjištění, což se odrazilo v nedostatečné právní argumentaci a řetězení vad řízení. Žalovaný nerespektoval předpoklady pro zkrácené přezkumné řízení uvedené v § 98 správního řádu a dále neposoudil a nevyhodnotil argumentaci žalobce. Potlačil také zásadu předvídatelnosti a rozumné očekávatelnosti ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu. V tomto směru žalobce také odkázal na rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2010, sp. zn. 5 As 60/2009, podle něhož je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, není-li z jeho odůvodnění zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou argumentaci žalobce v žalobě a proč považuje námitky žalobce za liché, mylné nebo vyvrácené.

13. Jelikož oba správní orgány nezkoumaly všechna pro a proti a rezignovaly na řádné odůvodnění, způsobily nepřezkoumatelnost vydaných rozhodnutí. Provedená zjištění a důkazy předkládané žalobcem nebyly vyhodnoceny právně konformním způsobem.
14. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

15. Ve vyjádření k žalobě žalovaný nejprve shrnul veškerý průběh dosavadního řízení, od provedení silniční kontroly u žalobce dne 13. 1. 2017 do vydání napadeného rozhodnutí žalovaného dne 27. 4. 2017. Dále uvedl, že přezkumné řízení bylo realizováno teprve na základě podnětu Městského úřadu Třebíč ze dne 25. 1. 2017. V podnětu bylo poukazováno na to, že žalobce během silniční kontroly dne 13. 1. 2017 nebyl držitelem řidičského oprávnění k řízení motorových vozidel, neboť toto mu bylo odňato ze zdravotních důvodů podle § 94 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu rozhodnutím Městského úřadu Třebíč ze dne 3. 10. 2016, č. j. OSČ 65039/16-SPIS 10421/2016/Doz, jež nabylo právní moci dne 22. 10. 2016. Dále Městský úřad Třebíč uvedl, že se žalobce dne 24. 10. 2016 dostavil na městský úřad a nahlásil zde ztrátu svého řidičského průkazu č. X. Téhož dne mu byl vydán náhradní doklad – Potvrzení o oznámení ztráty řidičského průkazu č. X, přičemž tento náhradní doklad pak dne 25. 10. 2016 odevzdal příslušnému správnímu orgánu v souvislosti s výše citovaným rozhodnutím o odnětí řidičského oprávnění.
16. Na základě výše uvedeného Krajské ředitelství policie kraje Vysočina provedlo zkrácené přezkumné řízení ve smyslu § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu, přičemž rozhodnutí policejního orgánu OOP Telč ze dne 13. 1. 2017 (vydané v blokovém řízení ve věci přestupku žalobce) zrušilo a věc vrátilo prvostupňovému orgánu k dalšímu opatření.
17. Žalovaný následně k odvolání žalobce přezkoumal prvostupňové rozhodnutí, jakož i jemu předcházející rozhodnutí, přičemž neshledal rozpor s právními předpisy ani nesprávnost napadeného rozhodnutí, a proto odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí krajského ředitelství potvrdil.
18. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že nebyly v dané věci splněny podmínky pro zkrácené přezkumné řízení. Z § 42 správního řádu vyplývá, že správní orgán je povinen přijímat podněty pro eventuální zahájení řízení z moci úřední. Podnět může dát kdokoli, samozřejmě správní orgán se tímto podnětem nemusí při splnění zákonných podmínek řídit. Správnímu orgánu je umožněno provést zkrácené přezkumné řízení za situace, kdy je ze spisového materiálu zjevné, že jsou splněny podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků řízení.
19. Žalovaný vyhodnotil všechny okolnosti vzniku a řešení přestupků žalobce, včetně předloženého důkazního materiálu. Nepřísluší mu však přezkoumávat správnost rozhodnutí Městského úřadu Třebíč, kterým bylo žalobci odňato ze zdravotních důvodů řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel.

20. Žalobce si byl vědom, že při řešení přestupku dne 13. 1. 2017, spočívajícího v nepřipoutání se na sedadle bezpečnostním pásem, předložil policejní hlídce řidičský průkaz č. X, který dne 24. 10. 2016 nahlásil městskému úřadu jako ztracený, a který měl městskému úřadu odevzdat v souvislosti s výše citovaným rozhodnutím o odnětí řidičského oprávnění.
21. Bylo-li rozhodnutí vydané v blokovém řízení dne 13. 1. 2017 shledáno nezákonným, neboť bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, je podle žalovaného naprosto správné, aby se ve věci vedlo řízení nové.
22. S ohledem na výše uvedené žalovaný soud navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

23. Soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí prvostupňového orgánu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
24. Před vypořádáním jednotlivých konkrétních žalobních námitek soud uvádí, že žalobce v žalobě uplatnil z velké části totožné námitky, které již uplatnil ve svém odvolání, a kterými se již žalovaný v odvolacím řízení zabýval a objasnil jejich nedůvodnost. Z předloženého správního spisu soud také ověřil, že skutkové závěry ohledně spáchání přestupků a ohledně konání zkráceného přezkumného řízení byly zjištěny tak, jak jsou popsány v čl. I. tohoto rozsudku a tyto mají jednoznačnou oporu ve spisovém materiálu. Pro stručnost na ně soud odkazuje. V další části odůvodnění tohoto rozsudku soud shrne dosavadní výsledky správního řízení a vypořádá jednotlivé žalobní námitky.
25. Žalobce byl dne 13. 1. 2017 zastaven policejní hlídkou Obvodního oddělení Telč a podroben silniční kontrole coby řidič motorového vozidla v obci Telč kolem 8:55 hod. z důvodu porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť při řízení nebyl ve vozidle připoután bezpečnostním pásem. Z úředního záznamu ze dne 1. 2. 2017, pořízeného jedním ze dvoučlenné policejní hlídky, vyplynulo, že následně byl žalobce vyzván k předložení potřebných dokladů k řízení a provozu motorového vozidla. Na tuto výzvu žalobce policejní hlídce předložil řidičský průkaz č. X a občanský průkaz č. X, dále osvědčení o registraci vozidla, a také platnou zelenou kartu k předmětnému vozidlu. K lékařskému potvrzení prokazujícím, že řidič nemusí být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, žalobce uvedl, že takové potvrzení nevlastní. To, že se žalobce na místě prokázal výše citovaným řidičským průkazem č. X, vyplývá rovněž z vyplněného pokutového bloku série: X č. bloku: X ze dne 13. 1. 2017 (založeného ve správním spise). Na základě předložených dokladů a provedené lustrace byl v osobě řidiče jednoznačně ztotožněn žalobce. Při provádění silniční kontrole byl žalobce dále dotázán policejní hlídkou na to, zda si je vědom toho, že při řízení vozidla nebyl připoután bezpečnostním pásem, když tím porušil povinnost uvedenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobce k tomu sdělil, že si je vědom přestupku a dále souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a pokutu ve výši 200 Kč za předmětný přestupek v hotovosti

na místě zaplatil. V souvislosti s tímto byl žalobci vystaven blok na pokutu na místě zaplacenou (žalobci byl předán díl A pokutového bloku, ve správním spise je založen díl B pokutového bloku).

26. Ze shora uvedeného vyplývá, že žalobce dne 13. 1. 2017 spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který mu byla udělena v blokovém řízení pokuta ve výši 200 Kč, kterou žalobce na místě zaplatil. Blokové řízení je upraveno v § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích platí, že přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2 zákona o přestupcích) zaplatit. Podle § 84 odst. 2 zákona o přestupcích se nelze odvolat proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení. Splněním výše citovaných zákonných podmínek a uložením pokuty v blokovém řízení se tedy v takovém případě řízení o přestupku končí a rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení nabývá právní moci, neboť se není možné proti němu odvolat. Rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení však lze přezkoumat v přezkumném řízení, které však lze zahájit nejpozději do 6 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí (§ 85 odst. 5 zákona o přestupcích). Posledně citované ustanovení bylo využito i v nyní přezkoumávané věci (viz výklad dále).
27. Dne 25. 1. 2017 zaslal Městský úřad Třebíč Krajskému ředitelství policie kraje Vysočina (v nyní posuzované věci prvostupňovému správnímu orgánu) upozornění na osobu žalobce, z něhož vyplynulo, že žalobce nebyl v době výše uvedené silniční kontroly dne 13. 1. 2017 držitelem řidičského oprávnění k řízení motorových vozidel, neboť toto mu bylo odňato ze zdravotních důvodů dle § 94 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu rozhodnutím Městského úřadu Třebíč ze dne 3. 10. 2016, č. j. OSČ 65039/16-SPIS 10421/2016/Doz (v právní moci dne 22. 10. 2016). V předmětném upozornění bylo dále uvedeno, že žalobce se dne 24. 10. 2016 dostavil na městský úřad a nahlásil zde ztrátu svého řidičského průkazu č. X, přičemž téhož dne mu byl vydán náhradní doklad – Potvrzení o oznámení ztráty, odcizení, poškození nebo zničení řidičského průkazu č. X. Tento náhradní doklad pak žalobce odevzdal dne 25. 10. 2016 správnímu orgánu v souvislosti s výše citovaným rozhodnutím o odnětí řidičského oprávnění. Z uvedeného důvodu je zřejmé, že původní řidičský průkaz č. X má stále žalobce u sebe a prokazoval se jím i při projednání přestupku dne 13. 1. 2017. Z téhož důvodu pak zřejmě nebyl řádně lustrován v centrálním registru řidičů, kde by bylo zjištěno, že má žalobce řidičské oprávnění zablokováno. V souvislosti s výše uvedeným městský úřad dále poukázal na to, že žalobce je mimo spolehlivě zjištěného přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu dále podezřelý i ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu tím, že řídil motorové vozidlo a nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Z výše uvedených důvodů by tedy podle městského úřadu měla být pravděpodobně zrušena uložená bloková pokuta a přestupky by měly být postoupeny k projednání příslušnému správnímu orgánu – přestupkovému oddělení Městského úřadu Telč.
28. K podání ze dne 25. 1. 2017 Městský úřad Třebíč ještě přiložil kopii svého rozhodnutí ze dne 3. 10. 2016, č. j. OSČ 65039/16-SPIS 10421/2016/Doz, jímž bylo žalobci odňato řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel z důvodu pozbytí zdravotní způsobilosti dle § 94 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Uvedené rozhodnutí nabylo právní

moci dne 22. 10. 2016. Podkladem tohoto rozhodnutí byla lékařská zpráva praktického lékaře ze dne 7. 9. 2016, v níž byl sice žalobce vyhodnocen jako zdravotně způsobilý, avšak s podmínkou „nutného vyjádření neurologa“, k jehož kladnému vyjádření nedošlo. Podle uvedeného rozhodnutí byl žalobce povinen odevzdat Městskému úřadu v Třebíči řidičský průkaz do 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, což žalobce podle poznámky uvedené na rozhodnutí splnil dne 25. 10. 2016 (odevzdal pouze náhradní doklad).

29. Ze správního spisu, konkrétně z výpisu z evidenční karty řidiče, vyplývá, že žalobci bylo ode dne 22. 10. 2016 odňato řidičské oprávnění (ze zdravotních důvodů), přičemž dne 25. 10. 2016 byl správnímu orgánu odevzdán náhradní řidičský průkaz č. X. Z uvedeného výpisu dále vyplývá, že aktuální stav bodového hodnocení žalobce činí 3 body (ke dni 25. 1. 2017), které žalobce obdržel právě za přestupek ze dne 13. 1. 2017 z důvodu nepřipoutání se bezpečnostním pásem.
30. Na základě výše uvedeného podnětu Městského úřadu Třebíč postoupil policejní orgán Obvodního oddělení Telč věc žalobce k přezkumnému řízení příslušnému správnímu orgánu – Policii ČR, Krajskému ředitelství policie kraje Vysočina. Příslušný správní orgán přezkoumal nejen rozhodnutí vydané v blokovém řízení dne 13. 1. 2017, ale také ostatní nashromážděné podklady k dotčenému přestupku, včetně pokutového bloku, záznamu o přestupku a evidenční karty řidiče.
31. Krajské ředitelství policie kraje Vysočina postupovalo ve zkráceném přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu a původní rozhodnutí policejního orgánu OOP Telč vydané v blokovém řízení dne 13. 1. 2017 pro nezákonnost zrušilo a věc vrátilo prvostupňovému orgánu k dalšímu opatření, resp. za účelem postoupení věci Městskému úřadu Třebíč, který je příslušný k vyřízení přestupků ve společném nezkráceném řízení (nikoliv orgán Policie ČR).
32. V přezkumném řízení dospělo Krajské ředitelství policie kraje Vysočina k závěru, že policejní orgán OOP Telč postupoval v rozporu s právními předpisy, když při řešení přestupku na místě nenaplnil jednu ze základních podmínek pro užití blokového řízení, a to spolehlivé zjištění skutkového stavu věci (§ 84 odst. 1 zákona o přestupcích). Nesprávným vyhodnocením údajů z informačního systému – evidenční karty řidiče došlo k nedostatečnému odhalení přestupkového jednání žalobce při řízení motorového vozidla v době silniční kontroly dne 13. 1. 2017. Opomenutím výše uvedeného došlo ke stanovení neodpovídající právní kvalifikace přestupkového jednání, kdy vedle přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu projednaného v blokovém řízení byl žalobce dále podezřelý ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu. U takového přestupku však § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu vylučuje možnost projednání v blokovém řízení. Jelikož lze za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu udělit sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, je příslušný k vyřízení věci žalobce ve společném řízení pouze správní orgán, v dané věci Městský úřad Třebíč, nikoliv orgán Policie ČR. Z uvedeného také plyne, že přestupky nelze projednat v blokovém řízení.

33. Žalovaný přezkoumal k odvolání žalobce rozhodnutí Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, a protože neshledal věcný rozpor ani rozpor s právními předpisy, odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu potvrdil.
34. Krajský soud musel přisvědčit postupu a závěrům správních orgánů v předcházejícím přezkumném řízení. Podmínky zahájení a provedení blokového řízení jsou uvedeny v § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. Jednou z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je to, že přestupek byl spolehlivě zjištěn (vedle této podmínky musí být kumulativně splněny i další podmínky, tedy, že nestačí domluva a obviněný je ochoten pokutu zaplatit; musí jít o pokutu do 5 000 Kč). Spolehlivost zjištění přestupku znamená nejen zjištění skutečného stavu věci vylučujícího důvodné pochybnosti, nýbrž i správnou aplikaci hmotněprávního předpisu. Nestačí tedy pouze souhlas pachatele přestupku s jeho zaviněním a vyřízením přestupku na místě, ale rozhodné je především spolehlivé zjištění přestupku příslušníky Policie ČR a rovněž tak správné stanovení právní kvalifikace, což odpovídá dikci § 3 správního řádu.
35. Ze správního spisu bylo ověřeno, že žalobce si byl vědom při provádění silniční kontroly dne 13. 1. 2017 jednak skutečnosti, že není držitelem řidičského oprávnění k řízení motorových vozidel, neboť toto mu bylo odňato rozhodnutím Městského úřadu Třebíč ze dne 3. 10. 2016 podle § 94 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ze zdravotních důvodů (v právní moci dne 22. 10. 2016), a jednak toho, že řidičský průkaz č. X nahlásil Městskému úřadu dne 24. 10. 2016 jako ztracený, následně jej i přes rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění neodevzdal a posléze jej předkládal policejní hlídce při silniční kontrole jako doklad potřebný k řízení motorového vozidla. Již s ohledem na tyto okolnosti nelze žalobci přisvědčit v tom, že by žalobce byl v době prováděné silniční kontroly Policií dne 13. 1. 2017 v dobré víře ať už jako oprávněný držitel řidičského oprávnění, nebo pachatel pouze jediného přestupku spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostním pásem. Žalobce si podvodným jednáním ponechal původní řidičský průkaz č. X, ač jej měl ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o jeho odnětí vrátit příslušnému správnímu orgánu. Přesto při pozdější silniční kontrole předložil policejní hlídce uvedený řidičský průkaz, a musel si být vědom toho, že tak činí neoprávněně. „Dobrou víru“ nebylo možné z jednání žalobce ani při přezkumu původního rozhodnutí dovodit. V případě blokového projednání přestupku týkajícího se nepřipoutání bezpečnostním pásem nemohl žalobce být v dobré víře ani v tom smyslu, že bylo projednáno veškeré jeho nezákonné jednání.
36. Nutno konstatovat, že s ohledem na výše uvedené policejní orgán OOP pochybil při blokovém řízení, neboť si neuvědomil existenci zákonné překážky jeho provedení. Žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu (při jízdě nebyl připoután bezpečnostním pásem) a souběžně naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu [řídil motorové vozidlo v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění]. Za posledně uvedený přestupek je možné udělit sankci zákazu řízení na dobu od 1 roku do 2 let (§ 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu). Takový přestupek však nelze s odkazem na § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu projednat v blokovém řízení.

37. Ve shodě s žalovaným krajský soud dospěl k závěru s ohledem na výše uvedené, že orgán policie OOP Telč tím, že projednal v blokovém řízení přestupek žalobce, postupoval v rozporu se zákonem, protože jeho rozhodnutí je nezákonným. Nebyl totiž oprávněn řešit přestupek na místě, nýbrž jej měl podle § 58 odst. 2 písm. d) zákona o přestupcích oznámit příslušnému správnímu orgánu k projednání. Takové nezákonné rozhodnutí nemohlo dále obstát a muselo být zrušeno v následném přezkumném řízení (odvolání není přípustné). Podstatou takového rozhodnutí byla náprava závadného stavu, ke kterému došlo v době řešení přestupkového jednání. Chybného vyhodnocení informací uvedených v evidenční kartě řidiče se dopustila policejní hlídka provádějící silniční kontrolu, avšak přesto je nezpochybnitelné, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu (v době silniční kontroly žalobce věděl, že není držitelem řidičského oprávnění, přesto však policii předložil řidičský průkaz, který měl před několika měsíci vrátit příslušnému správnímu orgánu). Zrušení věci pro nedodržení jedné ze základních podmínek pro užití blokového řízení je úkonem navrácení věci na počátek, kdy bude v rámci nového řízení, s ohledem na povahu věci a stanovení nové právní kvalifikace, dána možnost účastníku řízení plně využít všech svých práv, včetně vyjádření se ke všem skutečnostem, navržení důkazů a zvolení si právního zástupce.
38. Přezkumné řízení je upraveno v § 94 a násl. správního řádu. Podle § 94 odst. 1 správního řádu platí, že v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení je dozorčím prostředkem sloužícím k nápravě nezákonných rozhodnutí instančně nadřízeným správním orgánem. Důvodem pro zahájení přezkumného řízení je tak pouze nezákonnost rozhodnutí. Zpravidla se vztahuje k rozhodnutím pravomocným. K zahájení přezkumného řízení dochází výlučně z moci úřední, a to jak z tzv. vlastního podnětu, tak i z jiného podnětu.
39. V nyní posuzované věci bylo provedeno instančně nadřízeným správním orgánem přezkumné řízení, a to ve věci pravomocného rozhodnutí v blokovém řízení, které bylo shledáno nezákonným.
40. V přezkoumávané věci správní orgány postupovaly podle § 98 správního řádu, kde je upraveno tzv. zkrácené přezkumné řízení. Jde o zcela zvláštní případ přezkumného řízení, u něhož se neprovádí dokazování, a u něhož je prvním, a také jediným úkonem správního orgánu vydání přezkumného rozhodnutí. Podle rozsudku NSS ze dne 11. 5. 2011, č. j. 1 As 31/2011-72, jde o projev zásady procesní ekonomie.
41. Zkrácené přezkumné řízení není, ani pokud jde o jeho zahájení či jeho skončení, vázáno na žádné lhůty. Z povahy věci je však zřejmé, že by mělo přicházet v úvahu bezodkladně, a realizováno by zřejmě mělo být nejpozději do uplynutí lhůty pro zahájení běžného, tj. nezkráceného přezkumného řízení (tj. do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, navíc v rámci jednoleté lhůty objektivní ve smyslu § 96 odst. 1 správního řádu).
42. Podle rozsudku NSS ze dne 11. 5. 2011, č. j. 1 As 31/2011-72, platí, že „účelem zkráceného přezkumného řízení je odstranit akt přijatý v rozporu s právními předpisy bez zbytečného zatěžování dotčených osob, nikoliv zjednodušit činnost správním orgánům a připravit dotčené

osoby o jejich procesní práva. Ve zkráceném přezkumném řízení v zásadě nelze doplňovat spisovný spis. Správní orgán je oprávněn požadovat upřesnění podnětu k provedení zkráceného přezkumného řízení, nicméně upřesnění nesmí být skrytým vysvětlením účastníka nebo doplňováním důkazů.“

43. Z dikce § 98 správního řádu tedy vyplývá, že jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3 správního řádu.
44. Podle § 97 odst. 3 správního řádu platí, že rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popř. zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu I. stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.
45. V nyní posuzované věci bylo porušení právního předpisu zcela zjevné ze spisového materiálu (na podkladě přípisu Městského úřadu Třebíč ze dne 25. 1. 2017), byly splněny i ostatní podmínky pro přezkumné řízení, včetně zachování lhůt a nebylo potřebné vysvětlení účastníka řízení. Za této situace byly splněny podmínky pro provedení zkráceného přezkumného řízení, což také příslušný správní orgán učinil. Dokazování v souladu se zákonem nebylo prováděno a prvním úkonem v uvedeném řízení bylo vydání prvostupňového správního rozhodnutí Krajským ředitelstvím policie kraje Vysočina, jímž bylo v souladu s § 97 odst. 3 správního řádu nezákonné rozhodnutí vydané v blokovém řízení zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k dalšímu opatření.
46. Pro úplnost je třeba také uvést, že předmětem přezkumného řízení bylo rozhodnutí z povahy věci konečné, přičemž přezkumné řízení není vázáno na to, že by musely být nejprve vyčerpány řádné opravné prostředky. Ostatně podle § 84 odst. 2 zákona o přestupcích platí, že proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat. Pro vlastní posouzení souladu či rozporu přezkoumávaného rozhodnutí s právními předpisy pak platí, že rozhodnými jsou právní stav a skutkové okolnosti v době vydání přezkoumávaného rozhodnutí. To bylo také v uvedené věci dodrženo, neboť bylo osvědčeno, že k datu provedení silniční kontroly dne 13. 1. 2017 žalobce nebyl držitelem řidičského oprávnění k řízení motorových vozidel (dle shora cit. rozhodnutí městského úřadu) a při řízení nebyl připoután bezpečnostním pásem (zjištěno policisty a potvrzeno žalobcem). Pokud žalobce uváděl, že si správní orgány v přezkumném řízení neověřily, zda se situace s odnětím jeho řidičského oprávnění ze zdravotních důvodů nezměnila a zda již žalobci nebylo navráceno řidičské oprávnění, pak k tomu krajský soud uvádí, že tyto okolnosti jsou zcela irelevantní, neboť z hlediska zákonnosti blokového řízení je rozhodný právní stav a skutkové okolnosti existující v době vydání rozhodnutí v blokovém řízení. V tomto směru nebylo třeba ani provádět žalobcem navrhované dokazování, neboť výše uvedené bylo zcela zjevné ze spisového materiálu.
47. Krajský soud nemohl přisvědčit tvrzení žalobce v tom, že policejní hlídkou byl při silniční kontrole dne 13. 1. 2017 řádně zjištěn skutkový stav a tento byl uzavřen ve zkráceném blokovém řízení, když žalobce měl údajně policii vysvětlit všechny relevantní okolnosti

vztahující se k jeho osobě, řidičskému průkazu a zdravotnímu stavu. Takové tvrzení nemá oporu v žádném z podkladů založeném ve správním spise. Nevyplývá ani z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, z bloku na pokutu ani z úředního záznamu Policie ČR, OO Telč ze dne

1. 2. 2017. V uvedených písemnostech se policisté ani slovem nezmiňují o tom, že by byli informováni o řidičské nezpůsobilosti žalobce, tedy že není držitelem řidičského oprávnění. Žalobce naopak uvedl policisty v omyl, když jim na výzvu předložil řidičský průkaz k prokázání své totožnosti a řidičského oprávnění (který měl dávno odevzdat příslušnému správnímu orgánu). Za této situace zřejmě policejní hlídka při lustraci postupovala povrchně v rozporu s právními předpisy a žalobci na základě předloženého řidičského průkazu uvěřila, že má řidičské oprávnění v pořádku.

48. Nebylo možné přisvědčit žalobci ani v tom, že pravomocné rozhodnutí vydané v blokovém řízení nelze zrušit. Podle § 85 odst. 5 zákona o přestupcích lze zahájit přezkum řízení, v němž bude přezkoumáváno rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení. Rovněž výtky žalobce, že správní orgán vycházel pouze z materiálů ve spisu, aniž by provedl jakýkoliv výslech svědků, je lichá. Uvedený postup totiž vyplývá z § 98 správního řádu, podle něhož se dokazování neprovádí, je-li porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu (viz výklad shora). Žalobce dále všeobecně namítal nezákonnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí, a to v předpokladech pro přezkumné řízení, čímž mělo dojít k vadnému zhodnocení blokového řízení a také zasažení subjektivního práva žalobce. K této velmi obecné a nekonkrétní námitce krajský soud může pouze obecně uvést, že nezákonnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí neshledal, závadnost blokového řízení byla správně vyhodnocena, a byly tak naplněny ani předpoklady pro provedení zkráceného přezkumného řízení. Žalobce tedy nebyl zkrácen na svých právech.
49. Žalobce také uváděl, že žalovaný ve svém rozhodnutí reagoval duplicitně s prvostupňovým správním rozhodnutím a absenci vlastní argumentace rozhojnil o neprůkazné názory, v nichž se opíral pouze o údajné nesprávné vyhodnocení údajů z informačního systému – evidenční karty řidiče. Přitom argumentaci žalobce v odvolání odmítl. Uvedeným námitkám nemohl krajský soud přisvědčit.
50. Pokud jde o napadené o rozhodnutí žalovaného, pak tímto rozhodnutím žalovaný v plném rozsahu potvrdil předchozí prvostupňové rozhodnutí, a to i v tom, že k postupu v rozporu s právními předpisy došlo nesprávným vyhodnocením údajů z informačního systému – evidenční karty řidiče. V žádném případě nešlo o náhradu původní argumentace neprůkaznými názory, jak to bez dalšího upřesnění a prokázání namítá žalobce v žalobě. Pokud žalobce uvedl, že se žalovaný odmítl jeho odvolací argumentací zabývat, pak tomu krajský soud nemohl přisvědčit, ostatně žalobce ani neupřesnil, kterou argumentací se žalovaný odmítl zabývat. Není pravdivé rovněž tvrzení žalobce o tom, že závěr žalovaného i prvostupňového orgánu našel oporu pouze v interním pokynu, dle kterého měl policista provést správné vyhodnocení údajů v informačním systému. K tomuto krajský soud pro stručnost odkazuje na výklad provedený výše. Napadená rozhodnutí rovněž nejsou v rozporu s § 2 odst. 4 správního řádu. Pokud jde o žalobcovu argumentaci, týkající se povinnosti hodnotit splnění kritérií u pokutového bloku a splnění kritérií přiměřenosti u uložení pokuty, pak krajskému soudu není zcela zřejmé, kam tato argumentace je namířena. Z napadených rozhodnutí totiž vyplývá jako nesporná skutečnost, že dne 13. 1. 2017 byla u žalobce provedena silniční kontrola a za zjištěný

přestupek, který spočíval v nepřipoutání se během jízdy bezpečnostním pásem, mu byla uložena v blokovém řízení pokuta ve výši 200 Kč, s níž souhlasil a kterou na místě uhradil. O tom svědčí pokutový blok založený ve správním spise, který žalobce nikdy nerozporoval a jenž má podle názoru soudu veškeré náležitosti. Rovněž s výší pokuty 200 Kč žalobce souhlasil, přitom byl v blokovém řízení za předmětný přestupek ohrožen pokutou až do výše 2 000 Kč. Výši pokuty ani náležitosti pokutového bloku žalobce nikdy nerozporoval, uvedené bylo ve správním řízení zcela nesporné, pročez není zřejmé, proč měly být tyto okolnosti ve správním řízení dále zkoumány, jak v žalobě namítal žalobce. Problematický byl naopak jiný přestupek žalobce (řízení vozidla bez řidičského oprávnění), který vedle přestupku spočívajícím v nepřipoutání se bezpečnostním pásem také spáchal. Jelikož tento ještě mnohem závažnější přestupek žalobce nebyl řádně posouzen, bylo na místě konat přezkumné řízení. Nelze dále přisvědčit ani tvrzení žalobce v tom, že žalovaný nezkoumal obsah sdělení a vysvětlení učiněných na místě spáchání přestupku (viz výklad výše). Případné aktuální zhojení zdravotní způsobilosti žalobce je zcela irrelevantní z hlediska spáchaného přestupku ke dni 13. 1. 2017. Pokud se žalobce v uvedený den dopustil 2 přestupků, pak je na místě konat o nich společné řízení a nikoliv je posuzovat samostatně v oddělených správních řízeních.

51. Žalobce v závěru žaloby paušálně uvedl, že došlo k řetězení vad řízení, nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů, nezákonnosti spočívající v nesprávném právním posouzení, porušení zásady legality, materiální pravdy a zákazu zneužití správního uvážení. Po řádném přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného i prvostupňového rozhodnutí krajský soud uvádí, že k uvedeným vadám nedošlo. Žalobce ani neupřesnil, v čem měla být potlačena zásada předvídatelnosti. V posuzované věci byly naplněny předpoklady pro provedení zkráceného přezkumného řízení ve smyslu § 98 správního řádu. Žalovaný ve shodě s prvostupňovým orgánem posoudil a vyhodnotil všechny okolnosti týkající se předmětného přestupku, včetně předložených důkazních materiálů. Je zjevné, že žalovaný nemohl přezkoumávat správnost rozhodnutí Městského úřadu Třebíč, kterým bylo žalobci odňato řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel podle § 94 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobce si byl vědom při řešení přestupku dne 13. 1. 2017, kdy nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, že policejní hlídce předložil řidičský průkaz, který dne 24. 10. 2016 nahlásil městskému úřadu jako ztracený, a který měl tomuto úřadu odevzdat v souvislosti s výše citovaným rozhodnutím o odnětí řidičského oprávnění. Za této situace došlo k nezákonnému vydání rozhodnutí o přestupku v blokovém řízení dne 13. 1. 2017 (v rozporu s právními předpisy a faktickou situací), pročez bylo zcela po právu toto rozhodnutí zrušeno a ve věci bude vedeno příslušným správním orgánem řízení nové.

V. Závěr a náklady řízení

52. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
53. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanovili tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. ledna 2020

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.